

Maksimumstal af Suppleringsmandater paa 71, d. v. s. Suppleringsmandater op til 90 pCt. af Kredsmandaternes Tal. Det kan da kun være paa Embeds Vegne, det ærede Medlem vender sig mod denne Side af Forslaget. Direkte kan man naturligvis kun sammenligne Valgloven af 1915 og Lovforslaget af 1923, fordi Loven af 1920 jo var baseret paa Forholdstalsvalg i Amtskredse, men det ærede Medlem Hr. Rode talte, som om de 27 pCt. Tillægsmandater ved Ordningen af 1915 var tilstrækkeligt. Det ærede Medlem ved særdeles vel, at dette ikke var Tilfældet. Og at de Tillægsmandater, der var stillet til Disposition efter Valgloven af 1920, slog til, ja, det er jo rigtigt nok, men det var ikke mere end lige netop til Øllet, og en ganske lille Ændring i Stemmeafgivningen ved Septembervalget i 1920 vilde fuldstændig have kuldkastet Systemet.

Lad mig nævne for det ærede Medlem, at i Ringkøbing Amt fik Venstre ved September-Valget i 1920 38 569 Stemmer, Partiet behøvede 35 971 for at tage de 6 Amtsmandater. Hvis man nu fordelte de tiloversblevne 2 598 Stemmer, f. Eks. saaledes: 268 Stemmer til Præstø Amt, 588 til Odense Amt, 1 007 til Maribo Amt, i alt 1 863, saa kunde Venstre have faaet 3 Kredsmandater mere i 1920 i September og endda have haft 735 Stemmer tilovers. Venstre vilde saa have faaet 54 Kredse, og saa havde de 31 Tillægsmandater aldeles ikke slaaet til, saa vilde der være blevet Brug for 40, eller 9 mere, end der overhovedet var til Disposition. Derfor er Ordningen af 1920 aldeles ikke betryggende for Forholdsmæssigheden. Og nu vil da det ærede Medlem Hr. Rode hævde, at det foreliggende Forslags 90 pCt. heller ikke er betryggende. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, at i Praksis vil det vise sig at være fuldt betryggende. For Tiden fra 1895 til 1920 er den nødvendige Procent af Tillægsmandater beregnet, det ved det ærede Medlem Hr. Rode, det findes i Valglovs-kommissionens Betænkning Side 255, og det viser sig, at der ved intet Valg siden 1895, naar fuld Forholdsmæssighed har skullet tilvejebringes, var Brug for mere end 64 pCt. Tillægsmandater. Og selv efter det Forslag, som her foreligger, hvor der er taget et Hensyn til lokal Repræsentation, som var fornuftigt, hvis man skulde hindre Tendenser hos et Parti til at dele sig for at sikre sig lokal Repræsentation, selv i dette Forslag er der kun blevet Brug for 74 pCt.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Rode — det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var inde paa samme Tanke —, at et Parti

jo kunde dele sig, Dele af Partiet kunde udskille sig, og derigennem kunde hele Resultatet af denne Valgordning forrykkes. Det ærede Medlem har aldeles ikke Ret deri. Rent bortset fra, at en saadan Deling vilde bevirke en fuldstændig Desorientering af Vælgerne, saaledes at man ikke paa nogen Maade kan have Vished for, at de netop vil følge den Ledelses Parole, som kræver en saadan Udskillelse foretaget, saa vil Konsekvenserne kunne blive af meget betænkelig Art. En blot forholdsvis ringe Forskydning i det Vælgertal, man tror at kunne disponere over ved en saadan Deling, kan ikke blot tilintetgøre Fordelene, men foranledige et betydeligt Tab.

Det ærede Medlem Hr. Rode siger saa, at hvis noget saadant skete, saa vilde Følgen blive, at Tillægsmandaternes Tal vilde blive utilstrækkeligt og hele Valgets Resultat derigennem forrykkes; og det ærede Medlem, nævnte hvad der vilde ske, hvis det radikale Venstre i Lejre, Ringsted og Skive udskilte sig og dannede et nyt Parti; saa skulde derigennem hele dette Valg-system kunne omstyrtes. Det ærede Medlem nikker. Nej, det er aldeles ikke rigtigt. Det ærede Medlem tager fuldstændig fejl. Det ærede Medlem havde gjort meget klogere i virkelig at sætte sig ind i Lovforslagets Grundtanker og den Maade, hvorpaa det vil virke, i Stedet for at foretage nogle overfladiske Regnestykker paa Grundlag af Tal, hvis Betydning det ærede Medlem ikke synes at have forstaaet.

Thi hvad vilde Følgen være blevet af, at noget saadant skete, om virkelig det ærede Medlem besad den Indflydelse, som skulde til for saaledes at kunne lukke de radikale Vælgere i Lejre, Ringsted og Skive udenfor Baasen, saaledes at de skulde fare rundt uden det ærede Medlem som Hyrde? Jo, det vilde været blevet denne: at det samlede Tal af Medlemmer, som Tinget skulde have, for at Forholdsmæssighed skulde kunne opnaas, vilde vokse fra 138 til 151. Men hvad vilde det ærede Medlem tjene ved denne sin Manøvre? Vilde han derigennem erobre Mandater for sit Parti eller mindske Mandattallet for andre Partier? Nej, aldeles ikke, det hele, som vilde ske, var, at det ærede Medlems Partier, som formentlig skulde slaas sammen til eet, naar de indfandt sig her paa Rigsdagen efter Valgene, vilde blive forøget med et Mandat, som det ærede Medlem vilde tage fra „Store Broder“, fra Socialdemokratiet, og saa kunde det være, at Gevinsten blev af temmelig problematisk Art; det kunde gerne være, at den satte Strimer